

РЕШЕНИЕ

№ 237

гр. Ловеч, 07.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИЛЕНА ВЪЛЧЕВА
Членове: ПОЛЯ ДАНКОВА
ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от ПОЛЯ ДАНКОВА Въззивно гражданско дело
№ 20224300500479 по описа за 2022 година

Постъпила е въззивна жалба № 71119/12.08.2022 г. от Агенция „Социално подпомагане,-ДСП-Плевен против съдебно решение № 323/22.078.2022 г. постановено по гр. дело № 1177/2021 г. по описа на РС – Ловеч,което се атакува изцяло. Изтъква, че решението е „невалидно“/к.ц./, недопустимо, неправилно и необосновано. Заявява се, че не може да бъде направен устен отказ от наследство в съдебно заседание и липсва писмено заявление в такава насока от Т.. Моли да се постанови решение, с което да се отмени атакувания съдебен акт и да бъде уважена исковата претенция.

В съдебно заседание въззивникът ,редовно призован , не изпраща представител.

С. Т.,редовно призована не се явява лично пред въззивна инстанция.

От представените писмени доказателства по гр.д. 1177/2021г. на ТРС, от становището на страните и техните процесуални представители, преценени поотделно и в тяхната взаимна връзка и обусловеност,съдът приема за установени следните фактически обстоятелства:

Съдебно решение № 101 от 14.07.2014 г. по Гр. дело № 585/2013 г. на РС-Тетевен е валидно, тъй като съдът не установява пороци водещи до

нищожност на съдебния акт. По отношение обаче на допустимостта на съдебния акт, в рамките на въззивния контрол въведен по жалбата № 71119/12.08.2022 г. от Агенция „Социално подпомагане, - ДСП-Плевен в, с която се обжалва решението изцяло съдът приема, че искът е недопустим и следователно съдебното решение като недопустимо следва да бъде обезсилено, а производството да бъде прекратено. Съдът приема, че възстановяването на сумите по влязла в сила заповед по чл. 43б от ППЗУХИ /отм./ не може да бъде осъществено по реда на чл. 417 от ГПК и чл. 422 от ГПК-в заповедно производство, респективно по установителен иск за съществуване на вземането. Следователно АСП-ДСП-Плевен не е в кръга субекти, които са визирани в разпоредбата на чл. 417 от ГПК и в този смисъл не разполага и с право на иск по чл. 422 от ГПК за установяване на съществуване на вземането.

Производството е иницириано по заявление №9745/19.04.2015 г. до Плевенски районен съд против длъжника наследодателя на въззиваемата Т. -Н.К.Т. за сумата 446 лева и 13.55 лева- лихва от 27.06.2014 г. до 13.10.2014 година . Искането е уважено и е издадена заповед №1293/20.05.2015 година по ч.гр.д. 2256/2015 г. на Плевенски районен съд за изпълнение на парично задължение, въз основа на документ по чл.417 от ГПК за сумите в пълен размер и държавна такса - 25.00 лева.

Легитимацията на Св. Т. се извежда от удостоверение за наследници №83-2510/18.09.2020 г.Н.К.Т. е починал на 17.10.2017 г.и оставил за законни наследници съпруга- С. Й. Т. и родители С.К.Т. и К.К.Т..

Образувано е изпълнително производство по изп .д. №147/2020 г. на ДСИ при ПРС по изп.лист по ч.гр.д. 2256/2015 г. на Плевенски районен съд против К.К.Т.,С.К.Т..На първите двама поканите за доброволно изпълнение са връчени на 15.10.2020 г. С. Й. Т. не е намерена на установения по Наредба №14/18.11.2009 г. постоянен и настоящ адрес и връчването е постановено чрез залепване на уведомление. С разпореждане №262431/17.05.2021 г. по ч.гр.д. 2256/2015 г. на Плевенски районен съд е указано на кредитора-въззивник да предяви иск за вземането си по отношение на С. Й. Т..

ДСП-Тетевен е подал искова молба в законоустановения едномесечен срок от 22.06.2021 г. против С. Й. Т. с правно основание чл.422

ал.1 във връзка с чл.415 ал.1 от ГПК –иск за установяване на вземането. В основанието на иска е изложено, че е била подадено заявление декларация по чл. 44,ал.2 от ЗИХУ/отм./ за отпускане на целева помощ за покупка на медицински изделия и/ или помощни средства,приспособления и съображения- ортопедични обувки. Посочено е , че е била издадена заповед на директора на ДСП-Плевен №946/26.02.2014 г. за отпускане на целева помощ за покупка на ортопедични обувки в размер на 446 лева. Изтъква се, че помощта не е била реализирана в 30 дневен срок от получаване и със заповед на Директора на ДСП- Плевен е изискано възстановяване на целевата помощ за покупка, изработване и ремонт на МИ и/ или ПСПС № РД-05/14.10.2014 г.,като заповедта е поставена на информационно табло за уведомление в приемната на ДСП-Плевен. Въззивникът е изложил, че е издадена покана за доброволно изпълнение с от 02.07.2014 г. 4.2013 година,също поставена на табло за обявления, но сумата не е била платена. Въззивникът-ищец се е позовал на заявление за издаване на Заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК до Районен съд-град Плевен.Издадена е №1293/20.05.2015 година по ч.гр.д. 2256/2015 г. на Плевенски районен съд за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК с длъжник С. Т..

Съдът съобрази, че е издадена заповед по чл. 43б от ППЗИХУ /отм./ за връщане на неусвоена целева помощ след развита административна процедура по реда на чл.44,ал.2 от ЗИХУ /отм./и чл. 39 и сл. от ППЗИХУ/отм./ от наследодателя на въззиваемата Н.Т. за закупуване на медицинско приспособление-ортопедични обувки в размер на сумата 446 лева. Наследодателят на Св. Т. - Н.Т. като инвалид със 76% намалена работоспособност,предвид експертно решение №1184/20.04.2012 г./цитирано в мед.протокол на ЛКК №749/20.02.2014 г., попада сред субектите, които при действие на чл. 44,ал.2 от ЗИХУ/отм./ имат право да получат целева помощ за закупуване на медицинско приспособление. Административният орган, отпуснал целевата помощ е счел, че поради нереализиране в 30 дневен срок на покупката от наследодателя на въззиваемата целевата помощ следва да бъде върната и е издал заповед № РД-05/14.10.2014 г. Въз основа на този влязъл в сила административен акт, въззивникът е поискал по реда на чл.417 от ГПК осъждане на длъжника, а след разпореждане на №262431/17.05.2021 г. по ч.гр.д. 2256/2015 г. на Плевенски районен съд и производството по чл. 422 от ГПК. Настоящата инстанция обаче счита, че заповедното производство

е неприложимо в казуса, тъй като се претендира вземане по специален закон, в който няма препращане към цитираната правна норма- Закона за интеграция на хората с увреждания – отм. След като проследи детайлно правната уредба на получаването на целеви помощи от хора с трайни увреждания, съдът констатира, че в чл.44 от ЗИХУ /отм./ е установено право на целева помощ. В Правилника за приложение на Закона за интеграция на хората с увреждания /отм./ са подробно установени редът за отпускането, изплащането, изменянето и прекратяването на целевите помощи и техния размер. Предвидена е санкционна последица по чл.43б от ПППЗИХУ/отм./, при неусвояване на целевата помощ по предназначение-сумата да бъде възстановена в пълен размер. При сравнителен анализ на разпоредбите на чл. 14а от ЗСПД, чл.14б,ал.2 от ЗСП, чл.27,ал.2 от ЗПЗП, чл.210,ал.6 и чл.225,ал.5 ЗУТ се извежда законодателното решение по тези специални закони изрично да е предвидено възстановяване на суми по реда на чл. 418 от ГПК. Съдът обаче приема, че в специалния закон ЗИХУ /отм./ не е установена възможност за приложение на чл. 418 от ГПК във връзка с чл. 43б от ПППЗИХУ/отм./ и тя не може да се извежда по аналогия. При това положение съдът счита, че заповед № РД-05/14.10.2014 г няма характеристика на документ, визиран в чл.417,т.1 от ГПК, съставляващ основание за издаване на заповед за незабавно изпълнение, тъй като липсва изрична правна норма в ЗИХУ/отм./ в този смисъл. От друга страна изводът на съда се подкрепя и от анализа на разпоредбата на чл.269,ал.2 от АПК. В цитираната разпоредба е конкретизирано, че частните вземания на държавата и общините, вземанията за вреди от незаконосъобразните административни актове и от принудителното изпълнение и други частни вземания, породени или удостоверени от изпълнителни основания по чл.268, както и вземанията за разноси, свързани с изпълнението, се изпълняват по реда на ГПК. Действително в чл.45,ал.4 ЗИХУ/отм./ е уредена хипотеза, при която недобросъвестно получените средства за месечни добавки и помощи, се възстановят с лихвата по реда на събиране на държавните вземания. За настоящия състав обаче реда за събиране на частните държавни и общински вземания при действие на чл.163,ал.2 ДОПК е изпълнителното производство по ГПК. При тези съображения съдът счита, че поради липса на положителни процесуални предпоставки от кръга на абсолютните –право на иск и правен интерес от развитие на положителен установителен иск по чл. 422 от ГПК във

връзка с чл. 415 от ГПК, искът е недопустим и е следвало производството да бъде прекратено на това основание от първата инстанция. Предвид на това атакуваното съдебно решение № 323/22.078.2022 г., постановено по гр. дело № 1177/2021 г. по описа на РС –Ловеч, е недопустимо е следва да бъде обезсилено, а производството да бъде прекратено.

Следва само да се отбележи, че е утвърдена съдебна практика / решение №12334/08.10.2012 г. по адм. д. № 6298/2012 г. на 5-чл.състав на ВАС/относно задължение на ДСП да представи на лицето, получаващо целевата помощ приемо-предавателен протокол по чл. 42,ал.2 от ППЗИХУ/отм./, да го уведоми за необходимите документи по чл. 43а,ал.4 от ППЗИХУ /отм./за всеки конкретен случай, както и се приема, че чл. 43б от ППЗИХУ /отм./касае неизползване на целевата помощ по предназначение, а не непредставянето на документация в срок.

При така изложените мотиви Ловешки окръжен съд намира, че съдебно решение № 323/22.078.2022 г. постановено по гр. дело № 1177/2021 г. по описа на РС –Ловеч е недопустимо поради липса на абсолютни положителни процесуални предпоставки-право на иск и правен интерес и следва да бъде обезсилено, а производството да бъде прекратено. На основание Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК-т.13 издадената заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 от ГПК от №1293/20.05.2015 година по ч.гр.д. 2256/2015 г. на Плевенски районен съд и изпълнителен лист от 20.05.2015 г. следва да бъдат обезсилени.

Предвид този изход от процеса разноси не следва да бъдат присъждани, тъй като е предоставена правна помощ по реда на ЗПП .

Водим от гореизложените мотиви съдът

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА, като недопустимо,съдебно решение № 323/22.078.2022 г. по гр. дело № 1177/2021 г. по описа на РС –Ловеч, поради липса на абсолютни положителни процесуални предпоставки-право на иск и правен интерес и прекратява производството по делото.

ОБЕЗСИЛВА издадената заповед за незабавно изпълнение по чл.

417 от ГПК от №1293/20.05.2015 година и изпълнителен лист от 20.05.2015 г.
по по ч.гр.д. 2256/2015 г. на Плевенски районен съд.

Решението е необжалваемо на основание чл. 280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____